

DABROVI GRADITELJI BRANA

HARUN YAHYA

Glavni lik ove knjige jeste Emir, dječak koji se voli baviti sportom, čitati knjige, a naročito ga interesuju životinje. Pored toga, Emiru se dopada i kamp u koji svake godine u proljeće ide sa svojom porodicom. U kampu ponekad upozna i postane prijatelj s različitim ljudima, a ponekad stekne saznanja o mnogim interesantnim životinjama. Na ovom kampovanju upoznao se s ostalim likovima ove knjige, Gospodinom i Gospođom Dabar. Djeco, kada pročitate ovu knjigu, i vi ćete zajedno s Emirom saznati mnogo o slatkim dabrovima. Saznat ćete da Emirovi novi prijatelji od rođenja imaju sposobnosti da prave planove za teške i komplikovane zahvate i da ih s velikim umijećem provode. Dabrovi ne idu u školu, niti rade, poput Emirove sestre. Također, saznat ćete šta sve prave i kako grade brane slične onima koje grade ljudi. Ko im daje takve sposobnosti i znanja jednog inžinjera? U ovoj knjizi nalazi se odgovor na ovo pitanje. Allah, dž.š., jeste Onaj Koji svemu podučava dabrove. On je stvoritelj svega.

BILJEŠKE O AUTORU

Adnan Oktar, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Od '80-ih godina naovamo napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Napisao je veoma značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivačke metode evolucionista i mračne povezanosti darvinizma sa krvavim ideologijama. Knjige Haruna Yahye usmjerene su ka širokoj čitalačkoj publici, bez obzira da li su oni muslimani ili ne, i bez obzira kojoj rasi i naciji oni pripadali. Zajednički cilj svih autorovih djela je podsticanje čitaoca na razmišljanje o temeljnim postavkama vjere, kao što su Allahovo postojanje, Negova jedinost i budući svijet (ahiret) i iznošenje neosnovanosti ateističkih sistema i njihove izopačene prakse. Do danas, oko 250 njegovih djela je prevedeno na 57 jezik. Djela Haruna Yahye će, uz Božiju pomoć, biti povod da ljude u XXI stoljeću dovedu do mira i spokojstva, čestitosti i pravde, do ljepota i blagodati, koji su opisani u Kur'anu.

بسم الله الرحمن الرحيم
الله
رسول
محمد

DABROVI GRADITELJI BRANA

HARUN YAHYA

BILJEŠKE O AUTORU

Adnan Oktar, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Nakon osnovnog i srednjeg obrazovanja koje je stekao u Ankari, školuje se na fakultetu primijenjenih umjetnosti na Mimar Sinan univerzitetu i na filozofskom fakultetu Istanbulskog univerziteta. Od osamdesetih godina naovamo, napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Autor je napisao veoma značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivačke metode evolucionista i mračne povezanosti darvinizma s krvavim ideologijama.

Pseudonim Harun Yahya je nastao kao spomen i izraz poštovanja prema dvojici vjerovjesnika, Harunu i Yahyi, a.s., koji su se borili protiv demantirane jevrejske misli. Simbolika autorova korištenja Resulullahova pečata na koricama knjiga jeste u vezi sa sadržajem ovih knjiga. Pečat simbolizira Kur'an, kao posljednju objavu Allaha, dž. š., i vjerovjesnika Muhammeda, a.s., kao hatemu'l-enbijaa. Sva svoja djela autor je, također, zasnovao na dva osnovna temelja: Kur'anu i sunnetu Muhammeda, a. s. Na taj način on ima za cilj da kaže „posljednju riječ" koja će, jednu po jednu, pobiti sve temeljne tvrdnje ateističke filozofije i ideologije i u potpunosti ušutkati ateističke prigovore uperene protiv vjere. Resulullahov pečat je korišten kao dova namjere izgovaranja ove „posljednje riječi".

Zajednički cilj svih autorovih djela jeste širenje kur'anskih informacija i saopćenja širom svijeta i na taj način podsticanje ljudi na razmišljanje o temeljnim postavkama vjere, kao što su Allahovo postojanje, Njegova jedinost i budući svijet (ahiret) i iznošenje neosnovanosti ateističkih sistema i njihove izopačene prakse. Veliku pažnju privukla su djela Haruna Yahye u mnogim zemljama širom svijeta od Indije do Amerike, od Engleske do Indonezije, od Poljske do Bosne i Hercegovine, od Španije do Brazila. Djela, koja su prevedena na mnoge jezike poput engleskog, francuskog, njemačkog, bosanskog, talijanskog, španskog, portugalskog, pakinstanskog (urdu), arapskog, albanskog, ruskog, ujgurskog i indonežanskog prati široka čitalačka publika.

Ova djela bila su povod da mnogi ljudi postanu vjernici, a i povodom da mnogi učvrste svoje već postojeće vjerovanje. Svako ko pročita i analizira ove knjige uočit će njihov prepoznatljiv stil pun mudrosti, jezgrovitosti, jednostavnosti i srdačnosti te njihov naučni i racionalni pristup. Djela nose odlike kategoričnosti i apsolutne nespornosti. Nemoguće je da materijalističku filozofiju, ateizam i sve ostale zalutale filozofije i gledišta ubuduće iskreno brane oni koji pročitaju i ozbiljno razmisle o temama koje se obrađuju u njima. Ako, pak, budu branili, to može biti samo inatna emocionalna odbrana, obzirom da su se oni kroz ova djela uvjerili da su apsolutno pobijeni idejni oslonci ovih filozofija. Sve suvremene ateističke tendencije su idejno poražene u djelima Haruna Yahye.

Nesumnjivo, ove karakteristike potiču od nadasve efektnog stila i mudrosti Kur'ana. Sam pisac nije ponesen gordošću zbog svojih djela; jedina mu je namjera biti povod da da čitaoce usmjeri na pravi, Allahov put. Osim toga, od ovih djela autor nema nikakve materijalne zarade. Nikakvu materijalnu zaradu nemaju ni svi ostali uključeni u projekat publikovanja knjiga: od onih kojih rade na kompjuterskoj obradi teksta, dizajna stranica i korica, do onih koji su uključeni u marketing i distribuciju. Jedini im je cilj da svojim hizemtom postignu Allahovo zadovoljstvo.

Uzimajući u obzir ove činjenice, proističe da je i podsticanje na čitanje ovih djela, koja omogućavaju da se vidi ono što se prethodno nije vidjelo i koja su povod usmjeravanja na Pravi put, također jedan veoma značajan hizmet.

Umjesto preporučivanja ovih vrijednih knjiga, publikovati knjige koje mute ljudski razum, koje dovode do velikog misaonog nereda i koje su fiksirane generalnim iskustvom koje nema jak i prodoran uticaj u domenu odbrane vjere i razbijanju sumnja, će biti razlogom gubljenja vremena i truda. Sasvim je izvjesno da efektnu odbranu vjere nemaju djela koja su usmjerena ka isključivom naglašavanju autorovog književnog umijeća. Oni, pak, koji u aktualnom kontekstu gaje određene sumnje, će iz općih mišljenja čitalaca, gdje se sasvim jasno vidi efektnost ovog hizmeta, njegov uspjeh i iskrenost, moći shvatiti da je pobijanje ateizma i širenje kur'anskog morala jedini cilj djela Haruna Yahye.

Također se ne smije gubiti iz vida da je dominacija ateističke misli osnovni povod velikih svjetskih nereda, tiranija i stradanja koja doživljavaju muslimani širom svijeta. A način da se svijet oslobodi ovih nedaća leži u poražavanju ateističke misli, iznošenje vjerskih fakata i prezentiranje kur'anskog morala na način na koji to ljudi mogu poimati i sprovoditi u praksi. Uzme li se u obzir okruženje tiranije, intriga i anarhije, u koje se svijet svaki danom sve više nastoji uvući, postaje sasvim jasno da se ovaj hizmet mora obaviti što je moguće brže i efektnije. U protivnom, može biti veoma kasno.

Djela Harun Yahye, koja su u kontekstu ovog veoma bitnog hizmeta preuzela avangardnu ulogu, će, uz Božiju pomoć, biti povod da ljude u 21. st. dovedu do mira i spokojstva koji su opisani u Kur'anu, do čestitosti i pravde, do ljepota i blagodati.

Naslov originala:

Becerikli Baraj insaatcilari

KUNDUZLAR

Autor:

Harun Yahya

Prijevod s turskog:

Adisa Dževlan

Urednik:

Nedžad Latić

Lektor:

Omer Resulović

Korektor:

Muharem Đulić

Design:

Global Publishing

Izdavač:

NID Bosančica print

Za izdavača:

Nedžad Latić

Made in BiH

Sarajevo, avgust 2007

Štampa: Entegre Matbaacilik
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-Istanbul
Tel: (+90 212) 451 70 70

w w w . h a r u n y a h y a . c o m

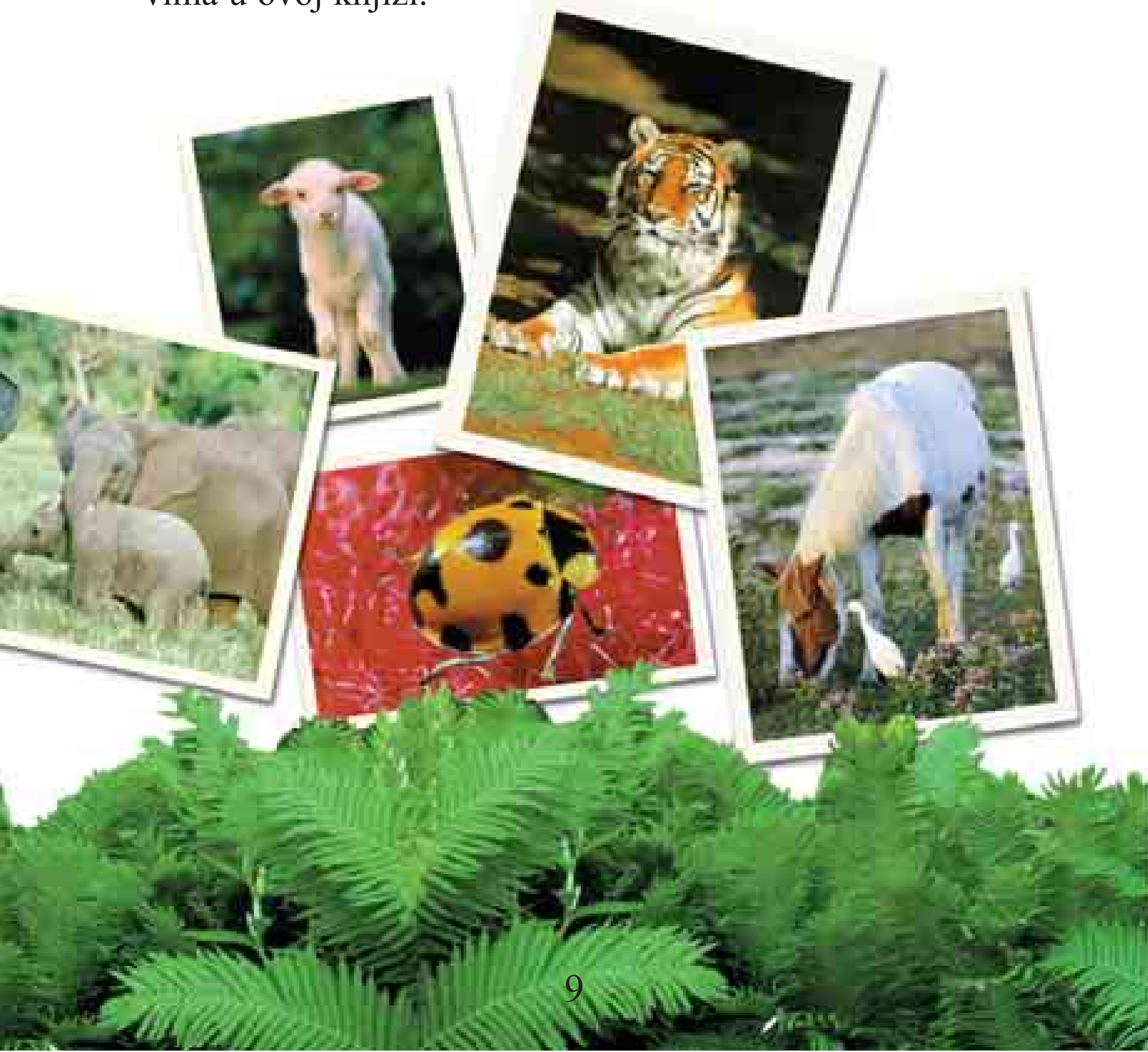
ČITAOCU

- Sve autorove knjige u svjetlu kur'anskih ajeta govore o temama koje se tiču vjere i pozivaju čitaoce da uče Božiju riječ i da žive prema njoj. Sve teme u odnosu na Allahove ajete objašnjene su tako da ne ostavljaju mjesta sumnji ili pitanjima u čitaočevom umu. Knjiga svojim stilom, koji je iskren, jasan i tečan, brine se da svako, ma kojih godina da je ili iz koje socijalne grupe dolazi, lahko može da je razumije. Zahvaljujući svojoj efektivnoj i lucidnoj naraciji ona može biti pročitana u jednom dahu. Čak i na one koji snažno odbacuju duhovnost utječu činjenice ove knjige dokumenta i oni ne mogu poricati istinitost sadržaja
- Ova ili druge autorove knjige mogu se čitati individulano ili se o njima raspravljati u grupi. Diskusija će biti od velike koristi čitaocima koji se žele okoristiti knjigom, omogućavajući im da izmjenjuju svoja razmišljanja i iskustva.
- Osim toga, doprinos publikovanju i čitanju ovih knjiga, pisanih samo za stjecanje Allahovog zaodovljstva, bit će velika korist za islam. Autorova su djela izuzetno uvjerljiva i zato, u komunikaciji istinske religije s drugim, jedna od najefektnijih metoda jeste orhabriti ih da čitaju ova djela.
- Nadajmo se da će čitalac na zadnjim stranicama pročitati preglede njegovih drugih knjiga. Ovaj bogati izvor koji se bavi vjerom veoma je koristan i čita se s velikim zadovoljstvom.
- U ovim djelima nećete, za razliku od drugih djela, pronaći autorova lična mišljenja, objašnjenja bazirana na sumnjivim izvorima, neuočljiv stil vrijedan poštovanja s obzirom na temu ili beznadežne pesimistične argumente koji izazivaju sumnju ili devijaciju.

Glavni lik ove knjige jeste Emir, dječak koji se voli baviti sportom, čitati knjige, a naročito ga interesuju životinje. Zahvaljujući knjigama koje je pročitao, o životinjama ima poprilična saznanja. Povrh toga, ne samo da poznaje one životinje koje sva djeca znaju nego i mnogo više od toga. Emir prepoznaje sve životinje na datim slikama, te zna mnoge pojedinosti o njima. To je razlog što ga prijatelji mnogo vole. Na pauzi između časova uživaju razgovarati s njim. Pored njegovih prijatelja, i Emirova porodica zna o njegovim interesovanjima za prirodu. Kada je vrijeme lijepo, za vikend i raspust

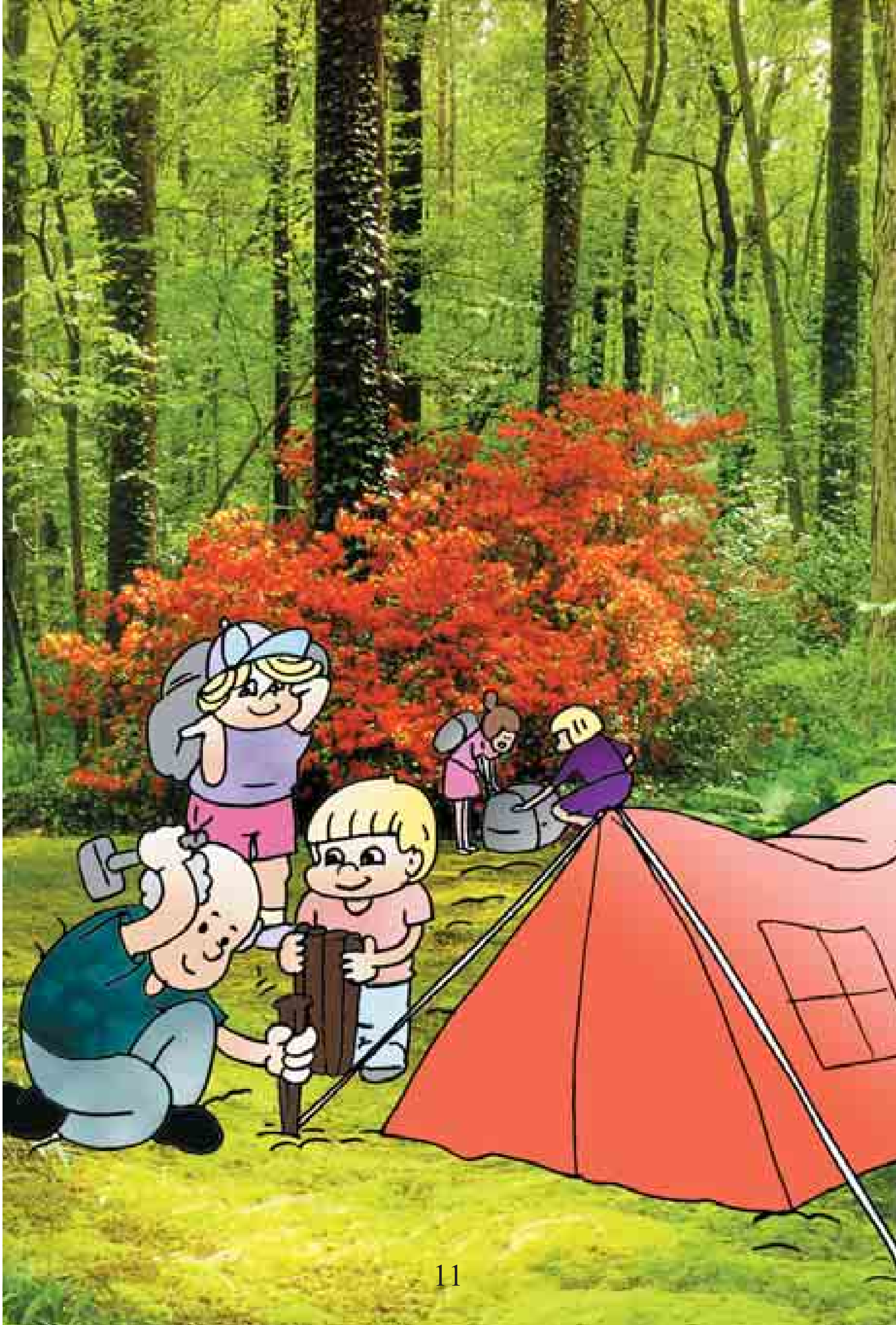
često ga vode na izlete. Emiru se posebno dopada kampovanje, na koje svake godine ide u proljeće, jer se u kampu dešava mnogo interesantnih trenutaka. Ponekad se upozna i postane prijatelj s različitim ljudima, a ponekad stekne saznanja o mnogim interesantnim životinjama. Kad se približi vrijeme kampovanja, Emirovo se uzbuđenje poveća, jer ne zna kakva ga iznenađenja i avanture očekuju. A, sada ćemo saznati šta se sve Emiru događalo za vrijeme kampovanja, a, isto tako, upoznat ćemo se s ostalim likovima u ovoj knjizi.

Prvi dan proljetnog kampa

Prvi dan u kampu prošao je kao i obično. Članovi Emirove porodice razapeli su šatore i smjestili stvari. Ubrzo je došla večer. Emir je morao čekati jutro da bi krenuo u izvidnicu. Sljedećeg jutra ustao je rano da bi upoznao mjesto u kojem su kampovali. Odmah je probudio oca, i njih dvojica krenuli su u obilazak. Mjesto je bilo obraslo ogromnim drvećem. Raznobojno cvijeće raslo je oko drveća. Emir je s ocem pronašao i rijeku. Iznenadilo ga je to što se od snažnog toka rijeke nije čuo cvrkut ptica. Prizor koji su posmatrali mnogo ih je oduševio, i oni su neko vrijeme proveli ovdje. Pošto je već bilo poprilično kasno, njegov otac nagovijestio je da je vrijeme da se vrate u kamp. U kampu Emir je majci, sestri i bratu s oduševljenjem ispričao o prelijepom prizoru i rijeci koju su otkrili tokom dana. Odlučili su da sljedeći dan idu s Emirom. I njih je zanimalo odakle dolazi taj snažan žubor vode. Sljedeći dan zajedno sa sestrom i bratom otišao je da upoznaje okolicu. Kad su došli na obalu rijeke, Emir je primije-

tio da je od jučer nekoliko drveća s obale posječeno. Dok je Emir zabrinuto razmišljao o tome ko je i zbog čega ovo učinio, sestra mu je doviknula:

"Emire, pogledaj, stabla su u vodi."

Emir je bio iznenađen. Razmišljao je o tome ko bi mogao takvo nešto učiniti. U okolici nije bilo nikoga. Nakon što su još toga dana neko vrijeme proveli na obali, vratili su se u kamp. Sljedećih dana išli su stalno na obalu rijeke. Međutim, u kamp bi se vraćali s većim brigama, jer svaki dan još po nekoliko stabala bivalo bi prerezano, i presječena stabla plutala bi na vodi. Osim toga, izgledalo je ta-

ko kao da su drveću pažljivo odstranjene grane, te kao da su grane i stabla puštana da plutaju jedna za drugim. Snažan žubor vode smanjio se i formirano je malo jezero. Emir je smatrao da se ovo nije moglo desiti slučajno. Kao da je neko svaki dan dolazio na obalu i marljivo radio. Ali, ko je ta misteriozna osoba? Da bi savladao svoju znatiželju, Emir je napravio plan za istraživanje ovih događaja. Ići će na obalu svako jutro dok se ne pojavi misteriozna osoba. Smatrao je da će na taj način otkriti onoga ko je sve ovo učinio. Svoj plan iznio je bratu i nagovorio ga da i on pođe s njim. Od sljedećeg jutra Emir je počeo sprovoditi svoj plan.

I vas interesuje zašto se gomila stabala nalazi na sredini rijeke, zar ne? Nastavite čitati knjigu. Ono što ćete saznati iznenadit će vas, a i svidjet će vam se.

Emirov susret s tajnovitim bićima....

Dok se približavao rijeci, Emir je hodao nečujno i na vrhovima prstiju. Kad je stigao na obalu, uvidio je da se gomila stabala i granja povećala. Pogledao je okolo i pomislio kako opet nikoga nema. Čim je pozvao brata, odjednom je vidio dvije simpatične životinje kako plivaju kroz vodu. Odmah se sakrio. Životinje su i dalje plivale ne obraćajući pažnju na Emira. Kasnije je došao i Emirov brat. "Znači, dabrovi su sve drveće posjekli i prenijeli u rijeku", šaputao je oduševljeno Emirov brat. Emir je bio mnogo sretan što je vidio dabrove, o kojima nije mnogo znao, a vidio ih je samo u knjigama. Cijeli dan posmatrali su kako marljivo rade ove dvije životinje, interesantnog izgleda. S obzirom na ono što je rekao Emirov brat, dabrovi naporno rade da presijeku vodeni tok, a zatim na tom mjestu prave gnijezdo. Ponašanje dabrova jeste zapanjujuće. Ispred najvećeg stabla koje su najprije smjestili u vodu, stavljali su granje, koje su prenosili zubima. Zatim, jedan dabar izašao je na obalu i krenuo ka jednom stablu u blizini obale.

Emir i njegov brat sakrivši se iza drveća posmatrali su zapanjujuće radnje koje su obavljali dabrovi. Dabrovi su, ne obraćajući pažnju na njih, nastavljali sa svojim radom.

Dabar je prvo jeo lišće s drveta, a zatim je zubima počeo glodati njegovo dno. Dugo vremena kružio je oko stabla, i sa svake strane marljivo i ravnomjerno ga glodao. Ovo je radio sve dok dno stabla nije postalo potpuno tanko. Dok je dabar presijecao drvo, Emir je razmišljao kako će ga ova mala bića prenijeti. Tada je drvo palo pravo u vodu i problem je bio riješen. Kasnije je i drugi dabar došao na obalu i počeo glodati stablo. I ovo je palo u vodu.

Zatim, opet, još jedno, pa još jedno... Sva stabla koja su dabrovi presjekli pala su bez ikakve promjene u vodu. Ustvari, dabar je presijecao stablo računajući na to da će ga oboriti u vodu.

Emir se mnogo iznenadio jer njemu ne bi palo na pamet da na ovakav način prenese stabla. Kada je svoja razmišljanja rekao bratu, shvatio je da i on ima isto mišljenje.

Dabrovi dobijaju snagu jedući lišće koje su skupili prije nego što počnu s radom.

Na drugoj strani vidite stabla koja su dabrovi presjekli zubima. Ne zaboravite dobro da se ove male životinje, koje ruše ogromno drveće, pokreću Allahovim nadahnućem.

Razgovor među njima ovako se odvijao:

Brat: "Iskreno, ne bih se sjetio ovakvog rješenja. Ali, čitao sam u jednoj knjizi da dabrovi planiraju kako da sruše stabla pravo u vodu i na osnovu tog plana postupaju. Međutim, ponekad se desi i da ne budu uspješni. U takvim situacijama drveće koje ne sruše u vodu do rijeke vuku zubima. Uredu, mislim da je za sada dovoljno. Kada se vratim u kamp, želiš li da ti dam detaljnije informacije o dabrovima? Ako želiš, možemo skupiti informacije o dabrovima i iz knjiga koje smo ponijeli."

Emir: "Da, želim. Zbunilo me je i iznenadilo to da dabrovi prave ovakve planove, tačnije da razmišljaju. Zašto prave gnijezdo presijecajući vodeni tok? Zar im se zubi nimalo ne istroše od glodanja drveća? U glavi mi se vrti toliko pitanja. Cijelu večer s tobom ću razgovarati."

Brat: "Uredu, ali odmah se moramo vratiti u kamp. Trčimo, pošto se smrkava. Da se vratimo, dok se majka nije počela brinuti za nas. Spava mi se, a i mnogo sam umoran. Hajde, požuri."

Išli su brzo. Tokom povratka, Emira mnoga pitanja ni-

su ostavljala na miru. Kada su se vratili u kamp, jeli su mnoga ukusna jela koja im je majka spremila. Poslije su zajedno istraživali po knjigama. Kada bi nešto pročitali o dabrovima, Emir bi se mnogo iznenadio. Njegov je brat utonuo u san, a Emir je nastavio sam čitati. Na mnoga pitanja nije imao odgovore. Napravio je novi plan. Sutra će rano ustati, upoznat će se s dabrovima i od njih će saznati sve šta budu radili. Malo kasnije, i on je utonuo u san....

U slučajevima kada ne mogu oboriti stabla u vodu, dabrovi ih zubima vuku na obalu. Vidite Gospodina Dabra kako nosi stablo.

Veliko iznenađenje

Emir je ustao rano i nečujno otišao na rijeku. Zatekao je dabrove kako rade. Skupio je hrabrost, prišao im i počeo s njima razgovarati.

Emir: "Zdravo. Zovem se Emir. Mogu li se sprijateljiti s vama?"

Simpatične životinje prvo su se malo trgnule, a kasnije kada su vidjele Emirovo prijateljsko ponašanje, još više su se približile i počele razgovarati.

Gospodin Dabar: "Naravno da se možemo upoznati. Zovem se Gospodin Dabar, a ovo je moja supruga, Gospođa Dabar. Drago mi je da smo se upoznali."

Emira je ovo mnogo obradovalo, jer moći će ih pitati sve što ga bude interesovalo. Odmah su počeli razgovarati.

Emir: “Već neko vrijeme vas posmatram. Imam toliko pitanja na koja bih želio da mi odgovorite. Prvo ćemo početi s ovim stablima. Gospodine Dabre, zbog čega nosite stabla u vodu i slažete ih jedno na drugo?”

Gospodin Dabar: “Emire, svi dabrovi u paru, poput nas, sele se da bi pravili novo gnijezdo. Prije kratkog perioda doselili smo se u ovu rijeku, znači tek smo se dose-

lili. Sada pravimo gnijezdo. Da bismo ga napravili, potrebna nam je stajaća voda. Stoga, trebamo zaustaviti vodeni tok i napraviti vještačko jezero.”

Emir: “Da li vi to pravite branu? Ovo je nešto izvanredno. Znate li da ljudi na ovaj način već stoljećima grade brane. Na prošlom času geografije profesor je govorio o branama u našoj zemlji i njihovoj konstrukciji. Mnogo sam iznenađen. Mislim da je veoma teško graditi nešto na tako brzoj vodi. Medutim, ono što vi pravite iznenaduju-će je i teže od onoga što mi, ljudi, pravimo. Kako uspijevate zaustaviti tako jak tok vode? Kako ste se toga dosjetili? Jeste li posmatrali brane koje ljudi prave?”

Dok je Emir zadivljeno redao pitanja, jedno za drugim, Gospodin se Dabar neko vrijeme smijao njegovim pitanjima i njegovoj zbunjenosti, a razlog je što oni, tj. Dabrovi, bez ikakvih teškoća obavljaju svoj posao.

Gospodin Dabar: “Stani malo, Emire, predahni. Na sva pitanja odgovorit ću ti po redu. Otkako smo se rodili, mi znamo praviti branu, pa tako i gnijezdo. Prirodno je da nam je ovo automatski palo na pamet. Nismo iznenada,

jednog dana, odlučili praviti branu, a zatim i gnijezdo. Mi to inače znamo, a podučeni smo prije nego što smo se rodili. Stoga to radimo dobro. Znamo kako ćemo srušiti stabla i prenijeti ih u vodu."

Dok je oduševljeno slušao Gospodina Dabra, odjednom se zbuni čuvši glas iza sebe.

Brat: "Emire, odgovorit ću ti na sva pitanja, ali prvo mi moraš nešto objasniti. Zašto si sam otišao iz kampa? Da nisam vidio zabilješke koje si ostavio, mnogo bismo se brinuli."

Emir: "Brate, ja znaš... Mnogo mi je žao, toliko sam bio znatiželjan da nisam mogao izdržati a da ne dođem ovamo. A, pošto sam znao da ćeš ti vidjeti moje bilješke, ovako sam postupio. Molim te, možeš li mi reči ko je podučio dabrove svemu ovome."

Brat: "Uredu. Prošle sedmice učio sam s tobom Kur'an. Ako se sjećaš, pisalo je da je Allah, dž.š., tvorac svega na nebesima i na Zemlji, između ostalog, i svega što je u paru. Zajedno smo razmišljali o životinjama i radnja-

ma koje životinje čine. Došli smo do zaključka da one ne mogu sve to tako raditi. Shvatili smo da postoji neko ko ih podučava kako će se ponašati."

Emir: "Da, dobro se sjećam."

Brat: "Eto, Emire, sve životinje ponašaju se onako kako ih je Allah, dž.š, podučio. Počev od njhovog rođenja, one znaju kako će se ponašati. Mi, ljudi, godinama nastojimo istražiti ono što životinje čine. Koristimo tehnologiju, čitamo knjige, pravimo eksperimente. Životinje, trudili se mi da shvatimo ili ne, s nekom lahkoćom čine te radnje. Naprimjer, bez kakvih teškoća prave svoje planove, koje naučnici ne mogu praviti. I Gospodin i Gospođa Dabar rade onako kako ih je naš Gospodar podučio. Sada ako dozvoliš da ti Gospodin Dabar ispriča šta sve zna raditi, tada ćeš bolje shvatiti šta sam ti htio reći."

Gospodin Dabar: "Emire, malo kasnije ću ti ispričati detalje o gnijezdu koje ćemo praviti, pa ćeš shvatiti da je nemoguće da takvo nešto sami napravimo."

Emir je pažljivo slušao šta su mu Gospodin Dabar i

brat pričali. Primijetio je koliko je važno ono o čemu su razgovarali. Stoga, odlučio je postaviti sva pitanja koja je pažljivo odabrao i kojima je bio okupiran.

Emir: "Gospodine Dabre, dok presijecate stabla vi koristite svoje ruke i zube da napravite jezero. Kako su vam tako čvrsti zubi? Kad bih ja zagrizao jednu granu, zubi mi se odmah slomili. Uopće, ne mogu raditi ono što vi radite."

Gospodin Dabar: "Dobro pitanje. Moja supruga i ja godišnje srušimo oko 400 stabala. Povrh toga, sve ove poslove obavljamo zubima. Dok glođemo grane sa stabala, koristimo četiri prednja zuba. Iako nisu kao vaši zubi, i naši se s vremenom troše, a ponekada i slome. Međutim, to

na nas ne utječe mnogo, jer prednji zubi, sjekutići, za kratak period porastu. I tako naš život teče dalje.”

Emir: “Znači li to da vaši zubi tako brzo rastu, kao naši nokti.”

Gospođa Dabar: “Na ovo ću ti pitanje ja odgovoriti. Može se tako reći. Strukturu naših zuba Allah, dž.š., stvorio je posebno, različitom od svih ostalih životinja. A da nije tako, niti bismo se mogli hraniti niti praviti gnijezdo. Bilo bi to loše po nas. Čak bi naša vrsta nestala, jer bismo umrli od gladi, što znači da nas danas ovdje ne bi bilo. Nijednog dabra ne bi pronašao na svijetu. Ali, kao što vidiš, zubi svih dabara, kao i Gospodina i Gospođe Dabar brzo rastu. Zubi su nam veoma važni.”

Emir: “Kako ste naučili plivati? Dok sam ja još uvijek početnik u plivanju, vi na tako savršen način plivate.”

Gospodin Dabar: “Svi dabrovi, kao i mi, nakon krat-

kog perioda poslije rođenja počinju plivati. To je nama veoma lahko, jer je naše tijelo prilagođeno plivanju. Prvo, naše su noge zaštićene, pa lahko guramo vodu. Naš je rep poput ogromne peraje, i zahvaljujući tome lahko se krećemo kroz vodu. Ako ti stavljaš naočale kad si pod vodom da ti ne uđe voda u oči, i da bi mogao gledati, mi imamo prirodne naočale. Dok smo pod vodom, otvori na nosu i ušima zatvoreni su da ne bi voda ušla unutra. Na očima imamo i treći očni kapak, koji je poluproziran. I ovo nas štiti od utjecaja vode."

Emir: "Mali prijatelju, znaš li da i ja na noge stavim peraja i tako lakše i brže plivam. Jasno je da je meni babo kupio peraja, a vi ih imate od rođenja. Allah, dž.š., stvorio vas je u takvom obliku, koji zadovoljava vaše potrebe."

Brat: "Lijepo si to rekao, Emire. Gospodine Dabre, možete li nam nešto ispričati o brani koju ste napravili?"

To vam je Allah, Gospodar vaš,
nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega;
***zato se Njemu klanjajte...* (El-Enam, 102)**

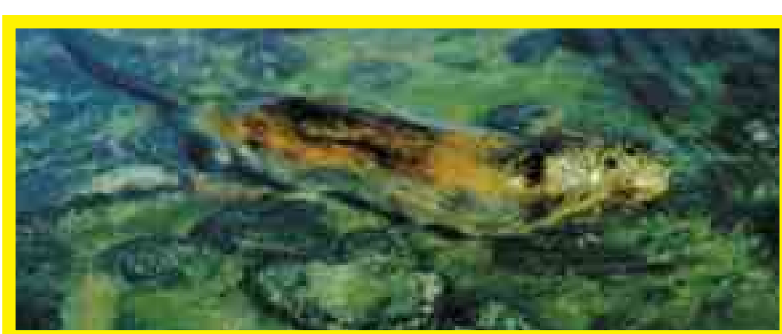

Dabrove pandže, rep poput peraje, zubi, ukratko Allah, dž.š., stvorio im je svaki dio tijela s posebnom namjenom. Bez svega ovoga dabrovi ne bi mogli živjeti.

Gospodin Dabar: “Prvo smo odvukli debele grane do korita rijeke. Poslije toga smo nešto tanje grane nagomilali na one deblje. Medutim, sve je to trebalo sigurno smjestiti u korito, ili bi voda ono što smo napravili odnijela. Prvo, velike koce s kamenjem učinit ćemo težim, i tako će u vodi biti stabilniji. Ali, ako ovako ostavimo, potreban nam je još jedan oslonac, jer će se lahko raspasti. Stoga, skupljene grane zalijepit ćemo jedne za druge posebnim malterom, koji smo napravili od gline i lišća. Ovaj je malter nepropustljiv i mnogo je otporan na vodu.”

Emir: “U svakom slučaju, da se nije sve ovako odvijalo, ne biste mogli u vodi napraviti suho gnijezdo, i sav vaš trud bio bi uzaludan.”

Gospođa Dabar: “Pravo kažeš, Emire. Brana koju smo napravili dosta je čvrsta i svaki se dan pomalo pove-

ćava i postaje sve čvršća. Kako brana raste, tako se sve više vode nagomilava. Na kraju više mjeseci našeg rada nastalo je vještačko jezero. Kako se jezero sve više povećava, mi moramo učvršćivati branu i popravljati pukotine na njoj. Kao što je rekao Gospodin Dabar, malo kasnije popunit ćemo, uz pomoć svojih repova, praznine među stablima blatom i začepiti ih suhim granjem. Aha, ima još nešto, veoma bitno. Sada ću ti to ispričati."

Ovo skupljeno granje na obali kasnije će činiti gnijezdo dabrova.

Kad prave gnijezdo, dabrovi prvo strpljivo prenose male grančice. Allah, dž.š., stvorio ih je veoma sposobnima i pametnima.

Kasnije, opet strpljivo, prenose velike grane.

U pravljenju gnijezda dabrovi koriste i blato. Blatom lijepe grane.

“Da li ti je privukao pažnju oblik naše brane? Liči na luk strijele , zar ne? Oblik, savijen prema unutrašnjosti poput luka jeste konkavan. Svi dabrovi prave brane, konkavnog oblika. Naš jedini cilj jeste da brana presiječe vodeni tok, pod uglom od 45 stepeni.”

Emir se mnogo oduševio onim što su Gospodin i Gospođa Dabar ispričali. Uzbuđeno je počeo govoriti.

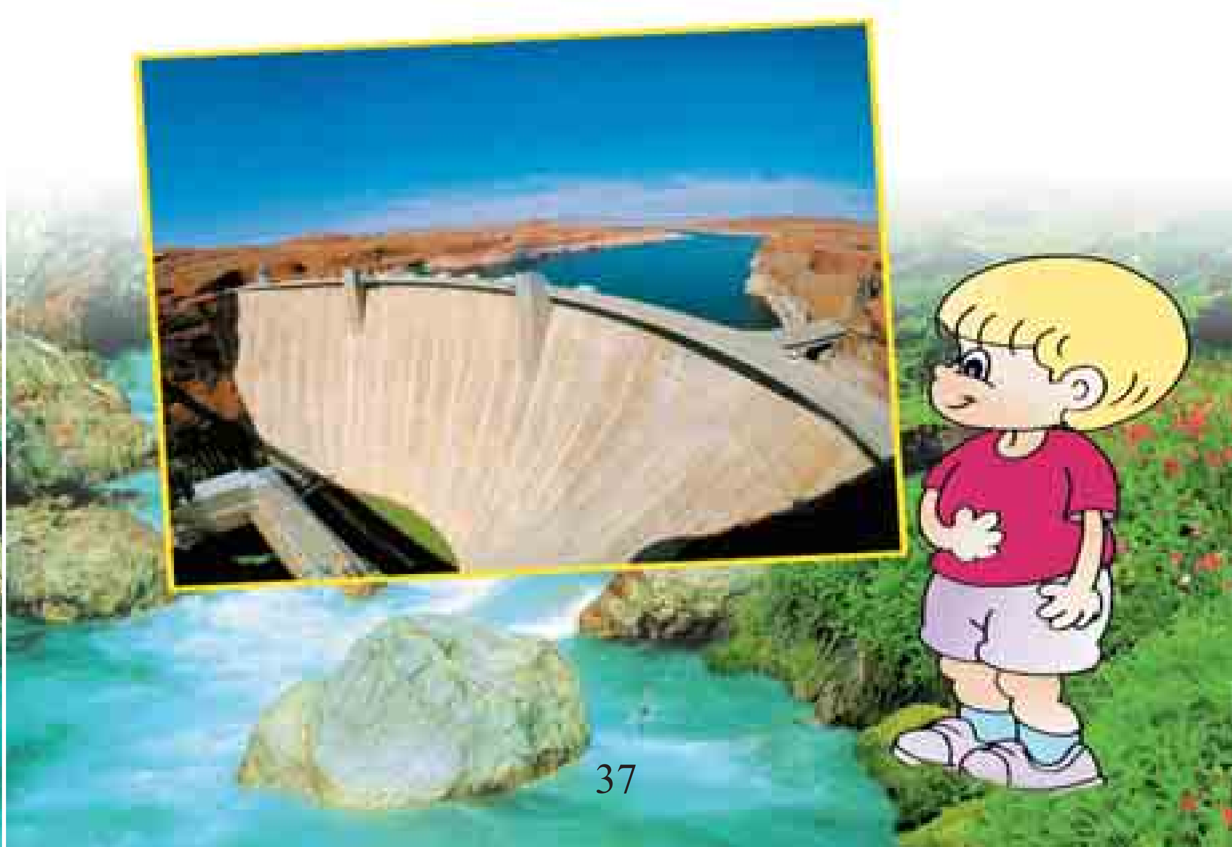
Emir: “Odakle vi sve ovo znate? Ranije sam vam govorio da nas je učitelj poslao da posjetimo branu. Toga dana učitelj nam je govorio da su je pravili isto kao i vi ovu danas, tj. u konkavnom obliku.”

"Zahvaljujući ovom obliku može se presjeći vodeni tok pod uglom od 45 stepeni, te oduprijeti vodenom pritisku, a i najizdržljivije su konkavne brane."

"Ali, Gospodine i Gospođo Dabar, kako vi ovako nešto znate? Jeste li eksperimentisali? Ko vam je dao ovo znanje?"

Ono što je Emira mnogo iznenadilo jeste kako su dabrovi napravili branu tako sličnu onoj koju su ljudi napravili. Dok su Gospodin i Gospođa Dabar pravili branu, dio po dio, Emir je to iznenađeno i oduševljeno posmatrao. S druge strane, pitao se na koji način sve to znaju.

Dok su Gospodin i Gospođa Dabar pravili branu, dio po dio, Emir je to iznenađeno i oduševljeno posmatrao. S druge strane, pitao se na koji način sve to znaju.

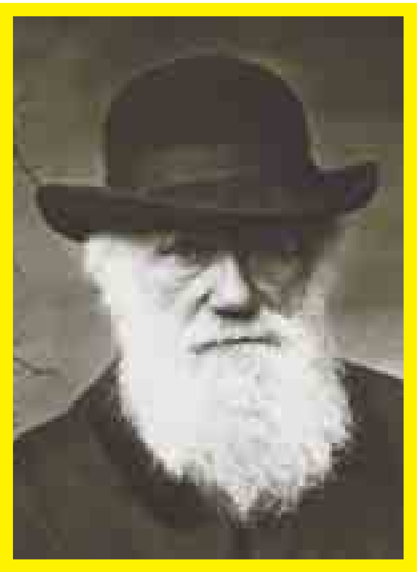

Brat: "Emire, nemoguće je da porodica dabrova sve ovo zna praviti sasvim slučajno. Nedavno si mi postavljao pitanja o osobi po imenu Darwin, sjećaš li se? U jednoj od svojih knjiga on kaže da su životinje nastale slučajno i da su svoje osobine slučajno stekle. Ti si ovo smatrao besmislenim, i rekao si mi da je laž sve ono što je rekao Darwin."

Emir: "Da, dobro se sjećam, i shvatio sam šta želiš reći. Naravno, da je nemoguće da su Gospodin i Gospođa Dabar sve ovo slučajno saznali, kao što pogrešno tvrdi Darwin."

Na slici vidite Darwina koji je sve ljude nastojao obmanuti svojim lažima. Emir, pametan dječak, odmah je shvatio na osnovu onoga što mu je govorio brat i iz knjiga koje je pročitao da je ovaj čovjek govorio laži.

Gospodin Dabar: “Emire, kao što sam ti ranije rekla, mi sve ovo znamo još od trenutka našeg rođenja. Ti si veoma pametan dječak, svakako da nisam išla u školu.”

“Ako ti neko kaže ovakve besmilice, onda ga ovako upitaj. Čak, ako i pretpostavimo da je neki dabar slučajno otkrio kako da napravi gnijezdo, pa svi dabrovi ovako gnijezdo prave. Jesu li i oni to slučajno otkrili? Kako se zubi troše, novi rastu, i kod svih dabrova je tako. Veoma je jasno da se ovo ne dešava slučajno, zar ne?

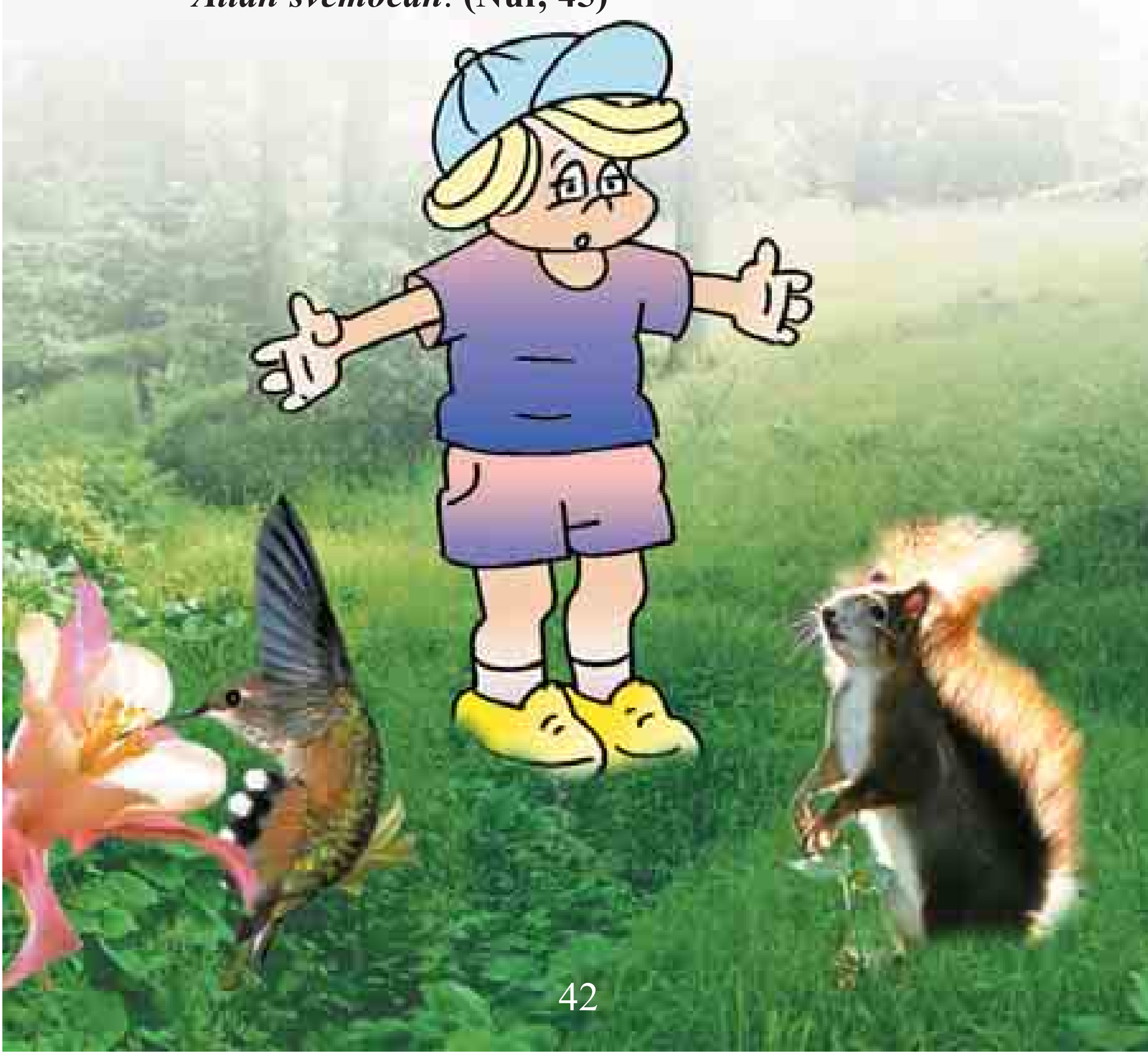
Kao što vidiš, dovoljno je malo razmisliti, pa da shvatiš da je ovako nešto nemoguće i kako je ova ideja besmislena. Kad vidiš svoju sestru, ako je upitaš na kojem su času učili da se brane grade pod uglom od 45 stepeni, i kako su to izračunali, bolje ćeš shvatiti šta ti želim reći.”

Emir: “U pravu ste, Gospodine Dabre. Jasno je da vas neko podučio svemu ovome. Majka mi je rekla da je to Sveznajući Allah, dž.š.

To što je u istom trenutku podučio vas i druge dabro-

ve, a i sve dabrove koji su postojali do danas, pokazuje nam da se Allahovo znanje ne može ni s čim porediti. Pored ovoga, ja znam da je Allah, dž.š., ne samo vas , nego sva bića podučio svemu onome što je On htio. Posjetit ću te na jedan ajet iz Kur'ana koji govori o ovome:

> ***Allah je stvorio svaku životinju od vode: neke od njih gmižu na svom trbuhu, neke idu na dvije noge, a neke na četiri. Allah stvara šta hoće. Zaista je Allah svemoćan*. (Nur, 45)**

Priča se nastavlja...

Emir: "Gospodine Dabre, jedanput ste rekli da gradite branu da biste napravili gnijezdo. Ali, ja ne vidim nikakvo gnijezdo. Samo vidim stabla. Gdje pravite gnijezdo?"

Gospodin Dabar: "U pravu si. S vanjske strane naše gnijezdo ne možeš vidjeti. Ovako, na poseban ga način pravimo da bi bilo što sigurnije. Dok gradimo branu, na jednom mjestu blizu obale pripremamo gnijezdo. Kad se s vanjske strane pogleda, gnijezdo izgleda kao hrpa stabala. Ali, neka te ovo ne prevari. Unutrašnjost smo gnijezda dobro obradili. Prije svega, zaštita nam je veoma bitna. To je razlog što je jedini ulaz u gnijezdo pod vodom. Svakako da svako ko želi ne može ući unutra tako lahko. Da bi ušao unutra, moraš proći kroz tajni tunel za koji samo mi znamo."

Emir: "Kako lijepo. Vaša kuća liči na tvrđave okružene hendekom. Pa, skoro da je nemoguće ući unutra."

Gospodin i Gospođa Dabar smijali su se glasno onome što je Emir govorio.

Vidjevši ovu sliku, ne razmišljajte o tome čemu služi ovo granje na sredini jezera. Ova slika pokazuje vanjsku

Vidjevši ovu sliku, ne razmišljajte o tome čemu služi ovo granje na sredini jezera. Ova slika pokazuje vanjsku stranu dabrova gnijezda.

stranu dabrova gnijezda.

Gospodin Dabar: "Kad se prođe tunnel, ulazi se u jednu skrivenu prostoriju. Mi ovu prostoriju pravimo na vodostaju. Moja porodica živi u ovoj zaštićenoj i suhoj prostoriji. Ponekada pravimo gnijezdo na dva sprata. Na prvom spratu bude ulaz i dnevna soba, a na drugom kuhinja i spavaća soba. Jedan od dva posebna ulaza u gnijezdo jeste kanal za ventilaciju koji se nalazi na gornjoj strani gnijezda. Na ovaj način zaštićeni smo od vanjskih opasnosti, a živimo u udobnom gnijezdu."

Emir: "Ovo je nešto izvanredno. Izvana se ništa ne vidi, izgleda poput gomile stabala. Veoma dobro uređeno. Imam još jedno pitanje. Kolika je dubina ovog jezera? Kada se odavde pogleda, izgleda poprilično duboko."

Gospodin Dabar: "Ponekad iznosi i 3- 4 metra. Da bismo napravili gnijezdo, ne treba nam ovolika dubina vode. Kada dođe zima, voda se u jezeru počinje lediti i obra-

zuje se jedan čvrsti ledeni sloj. Pošto voda nije duboka u dovoljnoj mjeri, led prodire u dubinu jezera i cijelo jezero poprima jedan ledeni oblik. Svakako da se u ovakoj situaciji u vodi ne možemo kretati. Stoga, što je brže moguće na jezeru pravimo otvor. Iako je zimi jezero prekriveno ledom, ispod leda ostaje gusti sloj vode, a to je dovoljno da bismo se kretali i hranili.”

Brat: “Kao što vidiš, Emire, Gospodin i Gospođa Dabar veoma dobro znaju šta su uradili. Kad bismo mi htjeli napraviti gnijezdo na jezeru, ništa od ovoga nam ne bi palo na pamet. Naši su prijatelji razmišljajući sljedećih dana o onome šta se desilo pronašli rješenje. Allah, dž.š., jeste Onaj Koji im je podario ove sposobnosti, Koji ih je osposobio da razmišljaju o ovako sitnim detaljima, i Koji ih je podučio svemu što mogu raditi.

Kroz poseban tunel koji se nalazi pod vodom ulazi se u gnijezdo dabrova. Za ovaj tunel znaju samo dabrovi.”

Dabrovi su veoma pametni. Kad nastane oštećenje na njihovom gnijezdu, odmah ga spaze i otklanjaju, kao što se vidi na slici sa strane.

Koliko su dabrovi pametni možemo uvidjeti iz njihovih priprema za zimu. Iako je cijelo gnijezdo pod snijegom, te iako je jezero prekrio led, dabrovi su u svom gnijezdu sigurni zahvaljujući mjerama koje su ranije poduzeli.

Emiru je sestra opet pala na pamet. Kao što znate, njegova je sestra građevinski inžinjer, a da bi postala inžinjer, godinama se školovala i naporno učila. Jednoga dana Emir je ušao u njenu sobu i pogledao njene radove. Do tog dana mislio je da njegova sestra stalno crta neke objekte, poput zgrade, mosta. Kad je pogledao njene radove, mnogo se iznenadio i ništa nije shvatio. Radovi koje crta veoma su teški i komplikovani, što zahtijeva mnogo truda. Na crtežu je bilo toliko linija koje su se preklapale i brojeva, da uopće nije razumio čemu služe. Kad je upitao sestru šta sve to predstavlja, saznao je da će se na osnovu tih nacrta graditi neka zgrada, i zaprepastio se. Emir do tada uopće nije razmišljao kako je teško baviti se poslom građevinskog inžinjera. Povrh svega, sestra mu je rekla da je ono što je uradila samo nacrt rada. U sljedećem stadiju radni-

ci počinju s radom, te određenim sredstvima i materijalom grade zgradu.

Emir: “Uistinu, jako interesantno. Vi svoja gnijezda pravite po ranije određenom planu, kao što ih moja sestra, koja je inžinjer, pravi. U svemu što radite ima vrijednosti. Sjetih se svoje sestre koja noćima radi na komplikovanim računima.”

Brat: “U pravu si, i meni je Selma pala na pamet. Naši prijatelji dabrovi rade ono što i Selma radi, ali obavljaju i one poslove koje rade radnici. To posebno pokazuje kako su obdareni izvanrednim sposobnostima, koje im je Allah, dž.š., podario. Mali prijatelji, već je došlo vrijeme da se vratimo u kamp. Želim vam se na svemu zahvaliti. Emir je dobio odgovore na sva pitanja koja su ga interesovala.”

Emir: “I ja vam se želim zahvaliti. Mnogo mi se dopao razgovor s vama. Ne želim se s vama opraštati. Zbog dana koje smo ovdje provodili, ako dozvolite, želim vas često posjećivati.”

Gospodin i Gospođa Dabar: “Doviđenja. Kad god zaželiš, možeš doći. Vidjet ćeš kako smo završili gnijezdo. Doviđenja.”

Emir je bio oduševljen zbog onoga što su napravili dabrovi. Dobio je odgovore i odmah se želio vratiti u kamp da bi ispričao sve što je saznao.

Allah, dž.š., stvorio je dabrove

Eto, djeco, i vi ste zajedno s Emirom naučili nešto o malim dabrovima. Emirovi novi prijatelji, uz sposobnosti koje posjeduju od rođenja, prave težak i komlikovan plan rada. Kasnije ga primjenjuju s velikim umijećem. Dabrovi ne idu u školu niti rade, kao Emirova sestra. Veoma dobro znaju ono što rade, jer ih je tome podučio Moćni Allah, dž.š. Ne zaboravite! Živo biće poput dabra nema sposobnost slučajno napraviti branu. On sam ne upravlja svojim tijelom. Najvažnije od svega ovoga jeste to da dabar ove sposobnosti ne može osigurati drugim dabrovima. Posjetimo se na to da bez i jedne od ovih karakteristika dabrovi ne mogu živjeti.

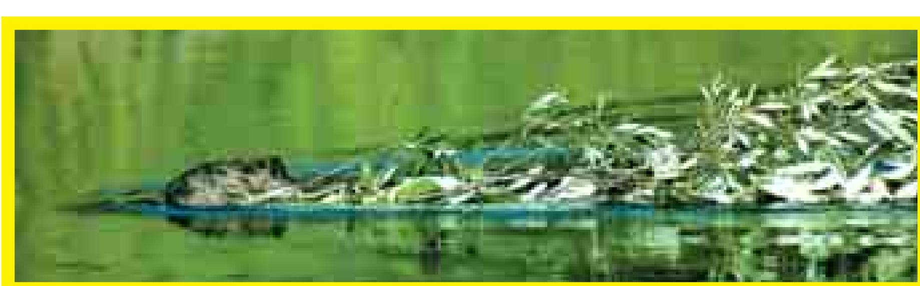
Naprimjer, razmislimo o njegovim zubima. Ako bi mu krajnji zubi, s obzirom da ih uopće ne koristi, rasli često poput prednjih, previše bi narasli, vilica dabra bila bi preteška i ne bi je mogao koristiti. U toj situaciji, kako bi dabar presjekao stabla i napravio branu?

Gdje bi pravio gnijezdo? Ništa od ovoga ne bi mogao uraditi, ne bi mogao ni jesti zbog onoga što mu se desilo s vilicom, i odmah bi uginuo. Osim zuba, još mnogo da-

Kada pročitate neku knjigu o životinjama ili pogledate neki film, ne zaboravite da ih je Allah, dž.š., stvorio.

brovih organa obavljaju posebne funkciju. Prozirne opne koje sprečavaju oštećenja na njegovom oku, dok je pod vodom, i specijalni kapci koji ne dozvoljavaju da im voda ulazi u oči i uši posebno su namjenjeni dabrovima. Posjeduju zadnje široke noge, koje im omogućuju da se u vodi kreću poput ribe, te pljosnat, širok i snažan rep. Sada bolje razumijete zašto je Emir bio oduševljen karakteristikama malog dabra. Emirovi mali prijatelji ovakvu građu tijela posjeduju od rođenja kao i sposobnosti da grade branu. Svi dabrovi koriste znanje kojim ih je Allah, dž.š., podučio, odnosno kojim ih je nadahnuo. Sveznajući Allah, dž.š., podario im je sve ovo i stvorio ih je s posebnim sposobnistima. Allah, dž.š., sva je bića stvorio s njihovim potrebama i podario im je sposobnosti za ono što rade. Allahova milost obasipa sva živa bića. U Kur'anu

Allah,dž.š., ovako kaže: **“Vaš bog je - Allah, drugog boga osim njega nema! On sve zna!” (Ta-ha, 98)**

“Hvaljen neka si!”, rekoše oni,
“Mi znamo samo ono čemu si nas Ti podučio; Ti si Sveznajući i Mudri.”
(El-Bekara, 32)
